

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Martiny Erbové a přísedících Bc. Marie Jozové a Vítězslava Rendly v hlavním líčení konaném dne 21. 11. 2022 v Českém Krumlově

takto:

Obžalovaný [redacted], narozený [redacted] v Brně, bytem [redacted], okres Český Krumlov,

je vinen, že

v době nejméně od roku 2016 do 26. 9. 2020 ve společném obydlí na adresách [redacted], okres Český Krumlov, a azylovém domě [redacted] a dále na přesně nezjištěných místech žijící ve společné domácnosti s [redacted], narozenou [redacted], jako zákonný zástupce a otec poškozené [redacted], narozené [redacted], a dále podílející se na výchově nezletilých poškozených dětí [redacted], narozeného [redacted] a [redacted], narozené [redacted], opakovaně nepřiměřeně k věku dětí tyto trestal, vystavoval stresu a fyzicky napadal, a to konkrétně nezletilé [redacted] hrubě a sprostě nadával slovy: „dianská děvko, kurvo, píčo zasraná“, dále ji fyzicky opakovaně napadal kopáním a fackami, tahal ji za vlasy, zavíral ji na půdě, vzal ji za nohy a praštil s ní o zem, v jednom případě ji v koupelně udeřil rukou zatnutou v pěst do oblasti očí, až měla hematom, jednou s ní smýkl, až upadla na zem a dala si ránu do hlavy, nezletilému poškozenému [redacted] hrubě a sprostě nadával slovy: „hnusnej zmrde, zkurvysyne, jsi stejnej čuráček jako tvůj otec, ty zmrde německej, buzerante malej, kokote, píčo, mrdko, debile“, opakovaně jej fyzicky napadal a to tak, že ho fackoval do oblasti obličeje, kopal ho, házel s ním o zem, přičemž tímto jednáním v jednom případě upadl na skleněný stůl, kde si způsobil zranění spočívající v tržné ráně za pravým uchem o velikosti asi 4 cm, bez lékařského ošetření, a s nezletilou [redacted] opakovaně třepal ve vzduchu, přičemž

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulichová

toto jednání zejména [REDAKCE] a [REDAKCE] nesli úkorně,

tedy

týral osobu, která je v jeho péči, tento čin spáchal nejméně na dvou osobách a páchal takový čin po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 198 odst. 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody ve výměře 30 (třiceti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu ve výměře 4 (čtyř) let.**

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá, aby ve zkušební době podle svých sil uhradil nemajetkovou újmu způsobenou trestným činem.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozeným:

- [REDAKCE], narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE], částku 50 000 Kč,
- [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], bytem [REDAKCE], částku 50 000 Kč,
- [REDAKCE], narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE], částku 15 000 Kč.

Odůvodnění

1. Na základě provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] žil ve společné domácnosti s [REDAKCE], v domácnosti s nimi žila i jejich dcera [REDAKCE], narozená [REDAKCE], a dále i děti [REDAKCE] - [REDAKCE], narozený [REDAKCE], a [REDAKCE], narozená [REDAKCE]. Obžalovaný přitom v době nejméně od roku 2016 do 26. 9. 2020 jako zákonný zástupce a otec poškozené [REDAKCE] a dále podílející se na výchově nezletilých poškozených dětí [REDAKCE] a [REDAKCE], tyto opakovaně nepřiměřeně k věku dětí trestal, vystavoval stresu a fyzicky je napadal. Konkrétně nezletilé [REDAKCE] hrubě a sprostě nadával, opakovaně ji fyzicky napadal kopáním a fackami, tahal ji za vlasy, zavíral ji na půdě, vzal ji za nohy a praštil s ní o zem. V jednom případě ji v koupelně udeřil rukou zatnutou v pěst do oblasti očí, až měla hematom, jednou s ní smýkl, až upadla na zem a dala si ránu do hlavy. Rovněž nezletilému [REDAKCE] hrubě a sprostě nadával, a i jeho opakovaně fyzicky napadal a to tak, že ho fackoval do oblasti obličeje, kopal ho, házel s ním o zem, přičemž v jednom případě nezletilý upadl na skleněný stůl, kde si způsobil zranění spočívající v tržné ráně za pravým uchem bez lékařského ošetření. S nezletilou [REDAKCE] pak opakovaně třepal ve vzduchu. Toto jeho jednání zejména [REDAKCE] a [REDAKCE] nesli úkorně.
2. Hlavní líčení proběhlo ve dnech 12. 10. 2022 a 21. 11. 2022 vždy za účasti obžalovaného. Ten trestnou činnost od počátku popírá. Hájí se, že vše je výmyslem jeho bývalé družky [REDAKCE], která zmanipulovala i děti a ty tak stojí za svou matkou. K životním podmínkám dětí rozvedl, že měly vše zajištěno. Byl to právě on, kdo se v domácnosti o vše staral. Chodil do práce, staral se o děti, zajišťoval jejich lékařskou péči, vařil, uklízel. Pomáhala mu jeho prababička, svědkyně [REDAKCE]. Naopak matka dětí, svědkyně [REDAKCE], se o nic

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulichová

nezajímala. Živila se prostitucí, ráno opustila domácnost a vracela se pozdě večer. Děti ji nezajímaly. Rezolutně vyloučil, že by dětem nadával, vyloučil, že by děti fyzicky trestal. Připustil, že mezi ním a svědkyní [REDAKCE] probíhaly hádky, kterým byly příležitostně děti přítomné. Vůči svědkyni [REDAKCE] vystupoval po celou dobu hlavního líčení velice negativně. Pokud byl dotazován, z jakého důvodu s ní setrval v tak dlouhém soužití, nedokázal logicky odpovědět. Uzavřel, že o děti se vždy staral a na rozdíl od svědkyně [REDAKCE] zajišťoval jejich veškerou péči.

3. Naopak svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že soužití s obžalovaným a jejich péče o děti nebyly ideální. Popsala, že obžalovaný byl vůči dětem vulgární, nadával jim, fyzicky je trestal, fyzicky napadal i ji samotnou. Byla si vědoma, že i ona měla v té době ve výchově dětí velké rezervy. Velká část problémů pramenila i z toho, že rodina obžalovaného ji nikdy nepřijala. Zejména svědkyně [REDAKCE] neustále do jejich výchovy zasahovala, dlouhodobě se snažila získat [REDAKCE] do své péče. Svědkyně podrobně popsala fyzické trestání dětí ze strany obžalovaného. Ty byly obžalovaným kopány, fackovány, kolikrát s nimi smýkl o zem. S [REDAKCE] opakovaně trásl, [REDAKCE] zavřel na půdě. Připustila, že soužití s obžalovaným ukončit nechtěla, byl to on, kdo odešel, přemlouvala ho, aby se k ní vrátil. S odstupem času však hodnotí, že pro ni a pro děti bylo nejlepší, že obžalovaný již ve společné domácnosti s nimi nežije. Rozvedla, že všechny tři děti jsou svěřeny do její péče, je nad nimi stanoven soudní dohled. Plní si veškeré stanovené povinnosti. Bez obžalovaného se jim daří dobře, děti mají své výchovné problémy, ale snaží se na nich společně pracovat.
4. Z výpovědi svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] se podává, že jde o prababičku a prarodiče obžalovaného. Prakticky všichni tři stáli na straně obžalovaného. I oni popsali obžalovaného jako slušného, pracovitého a starajícího se otce. Vypověděli, že veškerá péče o děti ležela na něm, naopak vůči matce dětí nezasílali negativní postoj. Z jejich výpovědi však bylo patrné, že více než obžalovaný, se o děti, a to zejména o [REDAKCE], starala svědkyně [REDAKCE]. K výchově svědkyně [REDAKCE] měli zásadní připomínky. V případě výpovědi svědka [REDAKCE] si nešlo nevšimnout, že oproti přípravnému řízení se jeho postoj poněkud změnil. V přípravném řízení měl svědek připomínky jak k matce dětí, tak ale i k obžalovanému. V řízení před soudem se i on snažil obžalovaného vylíčit jako pečujícího otce. I z jeho výpovědi však nakonec vyplynulo, že to nebyl obžalovaný, kdo zajišťoval veškerou péči o děti. Svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] se pak do dnešní doby nesrovnaly s tím, že děti, zejména [REDAKCE], dostala po rozpadu vztahu do péče svědkyně [REDAKCE]. Z výpovědi svědků [REDAKCE] rovněž vyplynulo, že jednou za dva týdny je u nich [REDAKCE] na víkend, obžalovaný ji zde příležitostně navštíví.
5. Svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] (matka a sestra svědkyně [REDAKCE]) se naopak postavily na stranu matky dětí. Popsaly, že její soužití s obžalovaným nebylo dobré, obžalovaného vykreslily jako agresivního člověka. Obě promluvily o vulgaritách a fyzickém trestání dětí ze strany obžalovaného. Shodly se na tom, že rodina obžalovaného [REDAKCE] nikdy nepřijala, naopak proti ní brojila.
6. Z výpovědi [REDAKCE] bylo zjištěno, že byla sousedkou obžalovaného a [REDAKCE]. I v jejím případě bylo patrné, že se až někdy nelogicky staví na stranu obžalovaného. Nezasílala, že mezi ní a svědkyní [REDAKCE] byly v minulosti problémy, které skončily až u přestupkové komise. I ona neustále tvrdila, jak je obžalovaný pracovitý a jediný, kdo se o děti staral. Při konkrétnějších otázkách však i z její výpovědi vyplynulo, že obžalovaný práci měl spíše příležitostně a o děti, zejména o [REDAKCE], se starala svědkyně [REDAKCE]. V konfrontaci s výpovědí z přípravného řízení, popsala i události, při kterých byl obžalovaný agresivní.
7. Podle § 102 odst. 2 trestního řádu byly čteny výpovědi nezletilých poškozených dětí. Nezletilá [REDAKCE] popsala, že má k obžalovanému špatný vztah, protože ji i mamku mlátil. Popsala, že ji

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulichová

obžalovaný udeřil pěstí do oka, kopal do ní, tahal jí za vlasy, zavíral ji na půdu. Jednou ji vzal za nohy a mrsknul s ní o zem. Měla často modřiny i otisky prstů. Popsala rovněž, že obžalovaný se špatně choval k nejmladší [REDAKCE], se kterou třepal ve vzduchu, když plakala. Jednou měla [REDAKCE] na zádech otisk jeho prstů. I [REDAKCE] obžalovaný bil stejným způsobem jako ji. Fackoval ho, nadával mu, kopal do něj, dával mu pěstí. Jednou ho strčil, až měl v hlavě díru. Rovněž nezletilý [REDAKCE] popsala, že mu obžalovaný dával facky, dostával pěstí. V jednom případě ho obžalovaný shodil na skleněný stůl, bouchl se o roh a měl v hlavě díru. Míval modřiny po celém těle. Sprostě mu nadával, nadával i [REDAKCE].

8. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví zdravotní různá, specializace psychologie dětí, mládeže a dospělých, včetně výslechu soudního znalce, PhDr. Mgr. Libora Pytla bylo zjištěno, že schopnosti recepce jsou u svědkyně [REDAKCE] plně zachovány. Celkový rámec svědčí o narušených vztazích se sociálním okolím. Byly u ní zjištěny rysy náchylnosti přijímat názory jiných.
9. Z listinných důkazů v podobě zpráv OSPOD Městského úřadu v Českém Krumlově, doprovázející organizace ICOS, ale i ze zprávy Azylového domu v [REDAKCE], je patrné, že i přes intervenci a podporu ze strany těchto orgánů a organizací, se nepodařilo rodinnou situaci stabilizovat. Azylový dům v [REDAKCE] popsala konfliktní soužití obžalovaného se svědkyní [REDAKCE], které vyústilo ve fyzické napadení svědkyně [REDAKCE] ze strany obžalovaného. Organizace dále popsala, že matka dětí s pomocí sociální pracovnice spolupracovala s úřady a dokládala všechny potřebné podklady. Měla vyřízeny všechny dávky, na které měla nárok. Pravidelně vařila a svůj byt udržovala čistý. Děti chodily čistě a vhodně oblečeny. Z opatrovnických rozsudků zdejšího soudu je patrné, že po ukončení společného soužití byly všechny tři děti svěřeny do péče svědkyně [REDAKCE] a nad dětmi byl stanoven soudní dohled, který splňuje svůj účel, neboť matka péči o děti zajišťuje bez výraznějších připomínek. Z úředního záznamu Policie ČR na č.l. 208-209 spisu se zjišťuje, že soužití mezi obžalovaným a svědkyní [REDAKCE] bylo konfliktní. Z rodných listů dětí se podává, že obžalovaný je otcem pouze nezletilé [REDAKCE], svědkyně [REDAKCE] potvrdila, že obžalovaný není otcem ani [REDAKCE] ani [REDAKCE]. Z aktuálních zpráv OSPOD Český Krumlov se podává, že OSPOD nemá k péči matky žádných zásadních připomínek, proběhlo několik neohlášených návštěv, domácnost byla nalezena v pořádku. OSPOD hodnotí dohled jako účelný. Z opatrovnického rozsudku ve věci sp.zn. 8P 24/2018 se podává, že nezletilá [REDAKCE] byla svěřena do péče matky. Obžalovaný v průběhu řízení svá stanoviska k projednávané věci neustále měnil. Byl zde patrný vliv svědkyně [REDAKCE], kdy obžalovaný navrhoval svěřeni [REDAKCE] do své výlučné péče. U jednání dne 7. 6. 2021 však uvedl, že není schopen celodenně o nezletilou dceru pečovat a souhlasil s tím, aby [REDAKCE] byla v péči matky. Ze zprávy Úřadu práce ČR a Okresní správy sociálního zabezpečení se podává, že obžalovaný byl opakovaně veden jako uchazeč o zaměstnání, avšak téměř vždy byl vyřazen z evidence uchazečů ze sankčních důvodů. Pokud byl obžalovaný někdy zaměstnán, tak po velice krátkou dobu a vždy záhy nastoupil do pracovní neschopnosti.
10. Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě a zároveň v jejich logickém souhrnu. Dospěl při tom k závěru, že se obžalovaný dopustil trestné činnosti tak, jak je popsáno shora ve výroku tohoto rozsudku. Při posuzování otázky, zda došlo ke spáchání trestné činnosti či nikoli, vyšel soud z následujících úvah.
11. Obžalovaný projednávanou trestnou činnost nejen že od počátku popírá, především veškerou vinu svaluje na matku dětí svědkyni [REDAKCE] a na samotné děti, které jsou dle něho matkou zmanipulované. Prakticky za celou dobu obžalovaný nedokázal o matce dětí říct absolutně nic pozitivního, byť s ní dlouhodobě setrval ve společném soužití. Zarážející je, že, přestože se vykreslil jako pečující otec, nedokázal nic pozitivního říct ani o dětech. Především s ohledem na výpovědi nezletilých poškozených, ale i dalších ve věci vyslechnutých svědků, s ohledem i na

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulichová

důkazy listinné, jako jsou zprávy OSPOD, organizace [REDAKCE], úřední záznam Policie ČR, lze obhajobu obžalovaného přesvědčivě vyvrátit.

12. K fyzickému trestání se vyjádřily obě starší děti [REDAKCE] i [REDAKCE]. Oba popsali, že se obžalovaný fyzicky násilně choval nejen k nim, ale i k jejich matce. Oba popsali jednání obžalovaného, tj. že je napadal údery pěstí, fackoval je, kopal do nich, [REDAKCE] zavíral na půdě. Vulgárně jim nadával. Opakovaně z důvodu pláče třepal i s malou [REDAKCE]. Soud nemá důvod nezletilým nevěřit, neboť jejich výpovědi jsou logické, spontánní, jsou podpořeny dalšími ve věci provedenými důkazy. O fyzickém trestání se zmiňuje i svědkyně [REDAKCE]. Soud nemá důvod nevěřit ani této svědkyni. Ona nezastírala, že soužití s obžalovaným nebylo ideální, byly mezi nimi často hádky, kterým byly vystaveny i děti. Na rozdíl od obžalovaného dokázala svědkyně [REDAKCE] připustit určitou míru zavinění i na své straně. Nezastírala, že dlouhodobě chování obžalovaného přehlížela a snášela. O agresivním chování obžalovaného, jak k dětem, ale i k jiným členům domácnosti, hovořily i svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE]. [REDAKCE] fyzické trestání nahlásila i na OSPOD, jak se podává ze zprávy. Agresivní chování obžalovaného, byť ne k dětem, zmínila i svědkyně [REDAKCE], podává se i ze zprávy Azylového domu [REDAKCE]. V domácnosti musela opakovaně zasahovat policie.
13. S ohledem na právě rozvedené, tak lze jen stěží nekriticky uvěřit svědkům z rodiny obžalovaného, kteří o něm hovořili jako o hodném, milujícím, starajícím, pracujícím muži. To, že je obžalovaný výbušný a neváhá použít násilí bylo jednoznačně prokázáno, jak je rozvedeno shora, a to nejen výpověďmi dětí a svědkyní [REDAKCE]. Co se týče pracovitosti obžalovaného, opět nejen svědeckými výpověďmi, ale zejména zprávami úřadu práce i okresní správy sociálního zabezpečení byl prokázán opak. Obžalovaný, pokud byl veden jako uchazeč o zaměstnání, byl téměř vždy sankčně vyřazen. Pokud měl práci, tak rozhodně nic stabilního. Je tak vidno, že jeho pracovní morálka je prakticky nulová. Pokud jde o péči o děti, tak z výpovědí rodinných příslušníků obžalovaného, ale i svědkyně [REDAKCE] vyplynulo, že to nebyl obžalovaný, kdo zajišťoval péči o nezletilé děti, ale byla to především svědkyně [REDAKCE], která se zejména na výchově nezletilé [REDAKCE] významným způsobem podílela. Prakticky to potvrzuje i opatrovnícké řízení, kdy měl obžalovaný možnost mít [REDAKCE] ve své péči nebo např. střídavě péči, ale nakonec od toho upustil, neboť takovou starost nechtěl na své bedra přijmout. Pokud se před trestním soudem bránil, že musí pracovat a nemůže se proto o [REDAKCE] starat, pak musí být konfrontován s tím, že o ni nepečuje ani o víkendy jednou za dva týdny a opět péči nechává na širší rodině. Musí být konfrontován ale i s tím, že [REDAKCE] je 10 let, nejedná se tedy o celodenní péči jako tomu je v případě péče o dítě útlého věku. Rodiče desetiletého dítěte běžně zvládají pracovat i zajišťovat potřeby svého dítěte. Než o objektivní neschopnost obžalovaného se jedná spíše o jeho nechuť zastávat jakékoliv povinnosti a tyto velmi rád a dobrovolně přenechává jiným. Obžalovaný ani jeho rodinný příslušníci proto soud nepřesvědčily o kvalitách obžalovaného, nepřesvědčili soud ale ani o „nekvalitách“ matky dětí. Její výchova jistě nebyla v době soužití s obžalovaným ideální, nicméně organizace [REDAKCE] v péči o děti a domácnost ji hodnotila kladně a rovněž dohled stanovený nad dětmi plní svůj účel a lze uzavřít, že matka dětí péči o nezletilé zajišťuje dobře.
14. Po provedeném dokazování lze tedy uzavřít, že obhajobu obžalovaného se podařilo vyvrátit. Je bezpečně prokázán skutkový stav tak, jak je rozveden ve výroku shora a pod bodem 1. odůvodnění. Obžalovaný vůči nezletilým vystupoval slovně, ale i fyzicky agresivně, neváhal je napadat údery pěstí, kopy, ale i fackami. Zejména [REDAKCE] a [REDAKCE] vystavil konfliktním a stresovým situacím. Nepřiměřeně k věku se obžalovaný choval i k nejmenší [REDAKCE]. Zejména [REDAKCE] a [REDAKCE] pak toto jednání obžalovaného nesli úkorně.
15. Po právní stránce vykazuje jednání obžalovaného [REDAKCE] znaky skutkové podstaty zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) trestního zákoníku. Bylo prokázáno, že obžalovaný týral osoby v jeho péči, jeho vlastní dceru, ale i děti své bývalé družky

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulichová

██████████, které s nimi žily ve společné domácnosti a na jejichž výchově se rovněž podílel, a činil tak po delší dobu. Pod pojmem týrání se rozumí zlé nakládání s jinou osobou, které se vyznačuje určitým vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, a které tato osoba pociťuje jako těžké příkoří. Trvalost pachatelova jednání je třeba vždy posuzovat v závislosti na intenzitě zlého nakládání. Obecně se nevyžaduje, aby šlo o jednání soustavné či delší dobu trvající, to pak může zakládat znaky kvalifikované skutkové podstaty podle § 198 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Jednání pachatele může obecně spočívat v působení fyzických útrap, může se jednat ale i o zlé nakládání v oblasti psychické. Jednání obžalovaného ██████████, jak je ve výroku tohoto rozsudku popsáno, lze podle názoru soudu za týrání již označit. Obžalovaný se vůči všem poškozeným dlouhodobě dopouštěl fyzických útoků, kterými je ponižoval, nebylo jim to příjemné. Vulgárně a hrubě jim nadával. Z provedeného dokazování vyplynulo, že se obžalovaný tohoto jednání dopouštěl nejméně od roku 2016 až téměř do konce září roku 2020.

16. Vzhledem k okolnostem a závažnosti řešeného činu je třeba jednání obžalovaného označit za společensky škodlivé. Vůči obžalovanému je třeba vyvodit trestně právní důsledky. Uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu nemůže být dostačující (§ 12 odst. 2 trestního zákoníku). Obžalovaný se trestného činu dopustil ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť způsobem v zákoně popsaným chtěl porušit chráněný zájem a také tak ve skutečnosti učinil. Forma zavinění je zřejmá již z podstaty řešené trestné činnosti a ze způsobu provedení činu. Prokazována je samozřejmě i výpovědí poškozených a dalších svědků.
17. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 až § 39 trestního zákoníku. V té souvislosti hodnotil povahu a závažnost spáchaného činu, osobní, rodinné a jiné poměry obžalovaného. Přihlédnuto bylo k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnostem nápravy, jakož i k chování po spáchání činu.
18. K osobě obžalovaného ██████████ bylo zjištěno, že je ženatý, má jedno dítě, má základní vzdělání, nikde nepracuje s odůvodněním, že se musí starat o svoji prababičku. Doposud nebyl soudně trestán, v opisu přestupků má jeden záznam z roku 2021, byť z úředního záznamu PČR je patrné, že byl opakovaně řešen v přestupkovém řízení pro konfliktní soužití se svědkyní ██████████, řízení však byla odložena pro neudělení souhlasu poškozenou.
19. Při ukládání trestu obžalovanému soud zohlednil povahu a závažnost řešeného trestného činu z hledisek uvedených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku, dále zkoumal existenci polehčujících a přitěžujících okolností. Přitěžující okolnosti ve smyslu § 42 trestního zákoníku shledány nebyly. Stejně tak nebyly shledány ani polehčující okolnosti, když nelze dojít ani k závěru, že by obžalovaný před spácháním trestného činu vedl řádný život. Z úředního záznamu Policie ČR, ale i ze zprávy orgánice ██████████, ale i z dalších svědeckých výpovědí je patrné, že obžalovaný se příležitostně agresivně chová vůči i jiným lidem, než jsou členové jeho rodiny. Obžalovanému pak přitěžuje jeho chování po spáchání činu, kdy jeho postoj k projednávané věci je velice nekritický a veškerou vinu svaluje na svědkyni ██████████.
20. Obžalovaný ██████████ byl podle § 198 odst. 2 trestního zákoníku ohrožen trestní sazbou od 2 do 8 let. Při zohlednění všech výše uvedených skutečností a okolností případu, s přihlédnutím ke zvýšenému konkrétnímu stupni škodlivosti činu pro společnost, k osobní a rodinné situaci obžalovaného, ke skutečnosti, že obžalovaný byl pro poškozené osobou blízkou, osobou, která pro ně měla zajišťovat zázemí a oporu, u poškozených byl citelně narušen pocit jistoty a bezpečí, vyměřil soud obžalovanému trest na dobu 30 měsíců, tedy lehce nad dolní hranici trestní sazby. V případě obžalovaného přitom lze dojít ještě k závěru, že na něj není potřeba působit trestem s přímým odnětím svobody, proto mu byl v souladu s ustanovením § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu ve výměře 4 let, tedy již ve druhé polovině zákonného rozpětí (zkušební doba se stanovuje od 1 roku do 5 let). Při určení délky zkušební doby soud zohledňoval podobné skutečnosti, které byly

zmíněny již v souvislosti s úvahou o výměře trestu, dále bral v potaz i výměru ukládaného trestu, ale i postoj obžalovaného k projednávané věci. Obžalovanému byla rovněž uložena povinnost, aby ve zkušební době podle svých uhradil nemajetkovou újmu způsobenou trestným činem. Pokud povede během zkušební doby řádný život, nedopustí se nových trestných činů či přestupků, bude se snažit odčinit nemajetkovou újmu, pak bude moci být po uplynutí zkušební doby vysloveno, že se osvědčil. V opačném případě by soud rozhodl, a to popřípadě již během zkušební doby, že se trest odnětí svobody vykoná jako nepodmíněný.

21. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy řádně a včas připojili nezletilá [REDAKCE] a nezletilý [REDAKCE] každý s částkou 50 000 Kč a nezletilá [REDAKCE] s částkou 15 000 Kč. Nároky byly odůvodněny tím, že obžalovaný zasáhl podstatným způsobem do osobnostních práv poškozených, a to zejména na soukromý život, ochranu života a zdraví, svobody, cti, důstojnosti, soukromí a rodinného života. U všech poškozených se zanedbání řádné péče výrazným způsobem projevilo na kvalitě jejich života a znamenalo zásah do jejich osobnostních práv. Ten byl umocněn ještě tím, že poškození byli vystaveni jak dlouhodobé přímé fyzické agresi, tak slovním útokům ze strany obžalovaného a s tím související psychické nepohodě a stresu. Navíc není možné vyloučit následky z hlediska dalšího vývoje poškozených, kdy nevhodnému chování obžalovaného byli vystaveni několik let. Obžalovaný byl osobou blízkou, která se měla výchovně podílet na péči o poškozené a jeho chování tak významným způsobem působilo z hlediska formování osobnosti poškozených, jejich sebehodnocení, i přijímaných vzorců chování. S ohledem na to může chování obžalovaného výrazným způsobem negativně ovlivnit další vývoj poškozených. Lze předpokládat, že výrazněji se chování obžalovaného v tomto směru dotýkalo zejména starších dětí [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří si chování obžalovaného plně uvědomovali, vnímali jej negativně a pamatují si jej do současné doby. Pokud jde o [REDAKCE], ta byla vystavena nevhodnému chování obžalovaného, lze ale předpokládat, že vzhledem k útlému věku poškozené, nebude mít toto chování zásadní dopad na její další vývoj a negativní dopad se proto omezil na dobu, kdy poškozená byla přímo jednáním obžalovaného vystavena. S ohledem na shora uvedené, je tak nemajetková újma odstupňována s ohledem na věk poškozených a míru přímé fyzické agrese, které byli vystaveni.
22. Podle § 3 odst. 1 občanského zákoníku soukromé právo chrání mimo jiné důstojnost a svobodu člověka. Podle § 3 odst. 2 písm. a) občanského zákoníku spočívá soukromé právo mimo jiné na zásadě, že každý má právo na ochranu života a zdraví, jakož i svobody, cti, důstojnosti a soukromí. Podle § 81 odst. 1, odst. 2 občanského zákoníku je chráněna osobnost člověka, včetně jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého rozhodnutí. Ochrany požívají zejména život, důstojnost, vážnost, čest a soukromí člověka.
23. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že poškození mají nárok na odčinění nemajetkové újmy. Obžalovaný svým jednáním zasáhl do přirozených práv poškozených a způsobil jim útrapy a ponížení. Zejména starší děti [REDAKCE] a [REDAKCE] byly jednáním obžalovaného dlouhodobě stresovány. Je přitom namíste přiznat peněžní zadostiučinění, neboť jiná forma odčinění nemajetkové újmy není dostačující. Zadostiučinění v penězích je plně indikováno (§ 2951 odst. 2 občanského zákoníku). Nemajetková újma v tomto konkrétním případě vychází z negativních prožitků, kterým byli poškození vystaveni v důsledku protiprávního jednání obžalovaného. Jde o odčinění nepříjemných prožitků zejména v podobě stresu, duševních útrap a ponížení.
24. Při stanovení výše tohoto odčinění vyšel soud z judikatorně ustálené kategorie představované průměrnou hrubou měsíční nominální mzdou na přepočtené počty zaměstnanců. Tato veličina vykrytala jako startovací pozice pro výpočet nemajetkových újem odlišných od bolestného i od ztížení společenského uplatnění – zejména nemajetkových újem pozůstalých ze ztráty blízké osoby (§ 2959 občanského zákoníku), nemajetkových újem tzv. sekundárních obětí (§ 2971

občanského zákoníku), i újem vyvěrajících z jiných zásahů do práv chráněných první částí občanského zákoníku, než je právo na život a zdraví jedince (§ 2956 občanského zákoníku).

25. S přihlédnutím k tomuto mechanismu dospěl soud k závěru, že vyváženým kompromisem při zohlednění všech rozvedených parametrů je částka pohybující se okolo trojnásobku předmětné veličiny v případě [REDAKCE] a [REDAKCE] a v případě [REDAKCE] pak jednonásobku. Soud při stanovení tohoto násobku přihlédl i k proporcionalitě vůči jiným typům dalších nemajetkových újem přisouzeným osobám zasaženým v jiných oblastech přirozených práv. Při zohlednění rozhodovací praxe ve snaze o vyváženost mezi závažností jednotlivých zásahů do přirozených práv srovnávaných poškozených má soud zmíněný trojnásobek, resp. jednonásobek za odpovídající všem zákonným kritériím.
26. Dle údajů Českého statistického úřadu činila hrubá měsíční nominální mzda na přepočtené počty zaměstnání za roky 2015 až 2019 částku okolo 30 000 Kč. Trojnásobek této hodnoty pak odpovídá částce cca 90 000 Kč, v případě [REDAKCE] odpovídá částce 30 000 Kč. Vzhledem k tomu, že poškození na náhradě nemajetkové újmy požadovali přiznat částky nižší, byly jejich požadavky přiznány v plné výši. Nároky poškozených dle názoru soudu nekolidují ani s osobnostními a majetkovými poměry obžalovaného tak, jak tyto vyplývají z dokazování. Obžalovaný je mužem v produktivním věku, kterému v pracovním nasazení absolutně ničeho nebrání. Ostatně sám obžalovaný se prezentoval jako velmi pracovitý, a pokud v minulosti nepracoval, tak tomu bylo z důvodu péče o děti (ty však v současné době žijí s matkou). Pokud se hájil, že v současné době nemůže pracovat z důvodu péče o svoji prababičku, pak svědeckými výpověďmi bylo prokázáno, že se o ni stará svědkyně [REDAKCE]. Obžalovanému tak v dosahování výdělku prací absolutně nic nebrání. Soud proto uzavírá, že přiznané částky jsou oprávněné i s ohledem na osobní a majetkové poměry obžalovaného a nelze je považovat za likvidační.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českém Krumlově, a to ve trojím vyhotovení. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout odvoláním, pokud jde o výrok, který se ho přímo dotýká, v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, sourozenci, osvojenec, osvojitel, manžel či druh. Poškozený, který se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, může rozsudek napadat, pokud jde o výrok o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobitelné přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán, jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Český Krumlov 21. listopadu 2022

JUDr. Martina Erbová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulichová